

Sturmgeschütz III

Kaare Myltoft har på glimrende vis beskrevet [Cromwells Combat Ready udgave af StuG III](#), i den tidlige udgave med den korte 7,5 cm kanon.

Det er også Kaare, der er den direkte årsag til, at denne lille artikel ser dagens lys, idet han var så venlig at forære mig et udfaset eksemplar af en Esci StuH 42 (= StuG III udrustet med en 10,5 cm let felthaubits). Tak, Kaare!

Det bliver ikke længere redegørelse for stormkanonens udvikling, men alene en omtale af mine modeller, som er af den noget senere G-udgave.



Sturmgeschütz 701.

Som føringskøretøj er stormkanonen udrustet med to antenner.



Sturmgeschütz 734.

Efter en heldig deltagelse i et krigsspil bærer stormkanonen stadig sin hvide ring om kanonrøret - den anses lige foran blenderingen.



Sturmhaubitze 742.

Dette er så nyerehvervelsen. Sammenlignes den med de to øverste modeller, så kan man se at kanonrøret er kraftigere og en smule kortere.

Bemaling og figurer

Jeg anvendte samme bemalingsmetode som nævnt i artiklen "[SdKfz 251 serien](#)".

701 og 734 stammer fra sommeren 1986, og jeg tilstræbte at bemale 742, så den lignede de to øvrige modeller.

Kommandørerne er fra Esci's Nebelwerfer sæt; som tidligere nævnt er det figurer, der kan bruges til næsten alt. Heldigvis var mit lager ikke udtømt, så der var en figur til at sætte i nyhvervelsen.

Køretøjsafmærkning

De to StuG III var fra starten blandt de køretøjer, som repræsenterede SS-Panzer-Regiment 9. Derfor er de nummereret 701 henholdsvis 734 og viser således køretøjer fra regimentets II. Bataljon, hvis to sidste kompagnier (7. og 8.) netop var udrustet med StuG III. Kommandørerne var på den tid også iført pansertroppers sorte uniform.

Senere ændrede jeg lidt på set-up'et og stormkanonerne skulle nu i stedet repræsentere et egentligt stormkanonbatteri, fra en ikke nærmere bestemt enhed. Kommandørerne, som jeg i øvrigt også skulle bruge til et par panservogne, blev skiftet ud med figurer iført camouflajakker og stålhjelm. Nummereringen forblev som den nu allerede var lavet. Godt nok er den så ikke korrekt for en stormkanonafdeling, som kun havde tre batterier, men det væsentligste formål for mig, var/er også at kunne kende forskel på køretøjerne, og det formål kunne lettest opnås ved at fastholde afmærkningen.

I løbet af de seneste par dage er batteriet så blevet forstærket med en StuH 42. Jeg valgte at nummerere den, så den passede sammen med de øvrige køretøjer, selvom der kun var tre delinger i et batteri. Ovenstående forklaring på, hvorfor numrene starter med 7 og mit restlager af røde tal med hvid kant var bestemmende for mine muligheder. Jeg valgte derfor at efterfølge syvtallet med 42, på grund af køretøjets typebetegnelse. Afgjort ikke en korrekt militærhistorisk gengivelse, men et funktionelt kompromis.

Kilde

1) *9. SS-Panzerdivision Hohenstaufen af Herbert Fürbinger, Editions Heimdal, 1984, ISBN 2-902171-17-X.*

Øvrige kilder

Nogle af de bøger, som jeg har brugt som inspiration er:

2) *Encyclopedia of German Tanks of World War Two af Peter Chamberlain og Hilary L. Doyle, Arms and Armour Press, London 1978, ISBN 0-85368-202-X.*

3) *Sturmartillerie and Panzerjäger af Bryan Perret, Osprey-Vanguard 12, London 1979, ISBN 0-85045-332-1.*

4) *Panzer Colours I af Bruce Culver og Bill Murphy, Arms & Armour Press, London 1976, ISBN 0-85368-450-2. (Bogen og de to efterfølgere er også udkommet af det amerikanske forlag Squadron/Signal Publications Inc.)*

Internet kilder

Prøv: <http://www.achtungpanzer.com/stug.htm>, som indeholder beskrivelser af de forskellige typer, data om og billeder af stormkanonerne.

Antallet af køretøjer i batterier (eller kompagnier, når de indgik i panserbataljoner), afdelinger og senere brigader varierede - se et eksempel på et batteris organisation her:

http://www.panzerbaer.de/units/wh_stugbatr-1.htm.

Per Finsted